

Curtea de Apel Bălți
Judecători: N.Chircu, A.Albu, A.Toderaș

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

20 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii:

Iulia Sîrcu

Iurie Bejenaru, Iuliana Oprea

judecînd recursul declarat de către avocatul Covdii Alexandru în interesele lui Stăvilă Veronica, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată lui Stăvilă Veronica împotriva Andrianei Poleacova privind încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva încheierii Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015, prin care cererea de repunere în termen a fost respinsă, iar apelul a fost restituit ca tardiv,

C O N S T A T Ă :

La 10.06.2010, reclamanta Veronica Stăvilă a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Poleacova Andriana, solicitînd încasarea prejudiciului material și moral.

Prin hotărîrea Judecătoriei Drochia din 02 octombrie 2013, acțiunea lui Veronica Stăvilă a fost respinsă.

La 01.11.2013, în termen, soluția instanței de fond a fost atacată cu apel de către Veronica Stăvilă, solicitînd admiterea apelului în sensul declarat, casarea hotărîrii Judecătoriei Drochia din 02 octombrie 2013 și emiterea unei noi hotărîri prin care să fie admisă acțiunea. Totodată a solicitat scutirea de la plata taxa de stat pe motiv că nu dispune de mijloace bănești.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2013, a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel, acordîndu-i apelantei Stăvilă Veronica termen pînă la 24.12.2013 pentru achitarea taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24 decembrie 2013, cererea de apel formulată de Stăvilă Veronica a fost restituită, pe motiv că apelanta nu a achitat taxa de stat.

La 19.01.2015, Stăvilă Veronica a înaintat repetat cerere de apel împotriva hotărîrii Judecătoriei Drochia din 02 octombrie 2013, solicitînd admiterea apelului pe motivele invocate. Totodată apelanta a solicitat și repunerea în termen a cererii de apel, menționînd că prin încheierea Curții de Apel Bălți din 24.12.2013, a fost restituită cererea de apel pe motiv că nu a fost achitată taxa de stat, iar despre

emiterea acestei încheieri nu a cunoscut, deoarece s-a aflat peste hotarele țării. Din acest motiv cînsideră că poate fi restabilită în termenul de atac.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 19.02.2014, s-a respins cererea Veronică Stăvilă privind repunerea în termenul de atac cu apel și s-a restituit apelantei cererea de apel.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 369 alit. (1) lit. b) CPC, menționînd că cererea de apel a fost depusă în afara termenului legal de atac cu apel de 30 zile. Referitor la respingerea cererii de repunere în termen a apelului, instanța a statuat că apelanta, depunînd anterior o cerere de apel, care a fost restituită din motivul neachitării taxei de stat, nu poate invoca faptul că nu a cunoscut despre soluția instanței.

Totodată, a respins și argumentul apelantei cum că, despre emiterea încheierii Curții de Apel Bălți din 24.12.2013, prin care a fost restituită cererea de apel, nu a cunoscut, deoarece s-a aflat peste hotarele țării, or, încheierea respectivă a fost expediată în adresa ei la 15.01.2014, dar a fost restituită instanței cu mențiunea că „a expirat termenul de păstrare”, iar la 06.02.2014, cererea de apel cu anexele la ea au fost expediate de instanța de apel, fiind recepționate de Veronica Stăvilă la 07.02.2014 și, prin urmare, ultima a cunoscut că cererea de apel a fost restituită, dar încheierea nu a atac-o și a declarat apel repetat cu depășirea termenului de 30 zile de la pronunțarea hotărîrii.

Nefiind de acord cu încheierea instanței de apel, avocatul Covdii Alexandru în interesele lui Stăvilă Veronica a contestat-o cu recurs, solicitînd repunerea în termenul de atac cu recurs, admiterea acestuia, casarea integrală a încheierii Curții de Apel Bălți din 19.02.2015 și emiterea unei noi încheieri de repunere în termenul de atac cu apel.

În susținerea recursului, recurenta a invocat faptul că, nu a cunoscut despre respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat la depunerea primei cereri de apel și nici despre restituirea acesteia, deoarece se afla peste hotarele țării, iar reprezentantul său nu a fost informat.

Potrivit art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

În același timp, potrivit practicii judiciare a Curții Supreme de Justiție (hotărîrea Plenului CSJ nr. 5 din 11.11.2013 privind procedura de judecare a cauzelor civile în ordine de recurs), intervalul de timp stabilit de lege în cadrul căruia părțile sunt în drept să declare recurs este de 15 zile din momentul pronunțării încheierii sau primirii încheierii integrale.

După cum atestă actele cauzei, în ședința instanței de apel din 19.02.2015, la care apelanta nu s-a prezentat, a fost adoptată încheierea de respingere a cererii de repunere în termen și de restituire a cererii de apel ca fiind depusă tardiv (f.d. 206-211). Încheierea în cauză a fost expediată părților și reprezentanților lor la 31.03.2015 (f.d. 219), și a fost recepționată la 02.04.2015 și 03.04.2015 (f.d. 221, 222).

Prin urmare, termenul de atac cu recurs începe să curgă din 03.04.2015 și expiră la 17.04.2015.

Avocatul Covdii Alexandru în interesele lui Stăvilă Veronica a depus cererea de recurs la oficiul poștal la 17.04.2015 (f.d. 231), ceea ce potrivit art. 112 alin. (3) CPC, se consideră ca fiind depus în termen.

Potrivit art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului în raport cu criticile invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră recursul neîntemeiat și pasibil de a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să-l respingă și să mențină încheierea.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră că încheierea recurată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Pornind de la prevederile normei de drept menționate, Colegiul conchide că instanța de apel corect a restituit cererea de apel apelantei Stăvilă Veronica, or, aceasta nu a depus cererea de apel în termenul legal de atac, iar motivele de repunere în termen sunt neîntemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) și (3) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel. Repunerea în termen de apel se face de către instanța de apel în cazurile și în ordinea prevăzute de art. 116.

Potrivit art. 116 alin. (1) și (3) CPC, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului.

Analizând circumstanțele speței prin prisma normelor de drept evocate, Colegiul conchide că recurenta nu a demonstrat prin înscrisuri probatoare imposibilitatea depunerii cererii de apel în termen. Or, invocarea de către Stăvilă Veronica că s-a aflat peste hotarele țării și nu a cunoscut despre restituirea cererii de apel depusă inițial, Colegiul o apreciază critic, deoarece acest fapt nu constituie temei de repunere în termen a apelului.

Mai mult ca atât, această afirmație este contrară materialelor cauzei, care atestă cu certitudine că încheierea de restituire a cererii de apel din 24.12.2013, a fost recepționată de Stăvilă Veronica (f.d. 186).

În acest sens, aflarea recurente peste hotarele țării, nu constituie temei de repunere în termen a apelului, deoarece acest fapt nu a constituit un impediment în disponibilitatea de drepturi procedurale ale recurente.

Astfel, Colegiul conchide că instanța de apel corect a respins cererea de repunere în termen a apelului.

La caz, Colegiul notează că, o astfel de soluție este compatibilă cu respectarea garanțiilor unui proces echitabil, în sensul articolului 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată a termenului pentru exercitarea apelului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanța de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității

raporturilor juridice. În hotărîrea CEDO pronunțată în cauza *Ponomaryov vs Ucraina* (3 aprilie 2008), Curtea Europeană a notat că, deși în speță nu era vorba despre desființarea unei hotărîri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o decizie care ar putea înfrînge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Curtea a admis că revine în primul rînd instanțelor interne să decidă asupra repunerii în termen de introducere a căii ordinare de atac, dar ele nu se bucură de o marjă de apreciere nelimitată. Instanțele sunt obligate să indice motivele pentru care au acceptat repunerea în termen. Un asemenea motiv ar putea fi, spre exemplu, necomunicarea hotărîrii luate în proces de către autoritățile competente ale statului. Chiar și atunci, totuși, indică Curtea, posibilitatea repunerii în termen nu ar fi nelimitată, dată fiind obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În toate cazurile, instanțele interne ar trebui să verifice dacă motivele de repunere în termen ar putea justifica o ingerință în principiul autorității de lucru judecat.

Reglementări similare au fost statuate de către Înalta Curte și în cauzele *Ceachir vs Moldova*, *Popov vs Moldova* și *Melnic vs Moldova*, în care s-a menționat că prin neaducerea vre-unui motiv pentru prelungirea termenului de depunere de către parați a unui act procedural, instanțele judecătorești naționale au încălcat drepturile reclamanților la un proces echitabil.

În acest context, argumentele invocate de avocatul Covdii Alexandru în interesele lui Stăvilă Veronica, nu se încadrează în temeiurile de casare a încheierii recurate.

În această ordine de idei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată netemeinicia motivelor invocate de către recurentă în cererea de recurs.

Ținînd cont de cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a) CPC al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Se respinge cererea de recurs declarată de avocatul Covdii Alexandru în interesele lui Stăvilă Veronica.

Se menține încheierea Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată lui Stăvilă Veronica împotriva Andrianei Poleacova privind încasarea prejudiciului material și moral.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Iuliana Oprea